Sygn. akt: KIO 3722/25

WYROK

Warszawa, dnia 13 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza **- w składzie:**

Przewodniczący:Andrzej Niwicki

Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 2 września 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie: Biuro Inżynierskie Via Regia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością; Prokom Construction Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą lidera w Kamieńcu Wrocławskim

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie

przy udziale uczestników: wykonawcy EKOCENTRUM - Wrocławski Ośrodek Usług Ekologicznych Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu oraz wykonawcy BBF Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1.oddala odwołanie;

2.kosztami postępowania odwoławczego obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie: Biuro Inżynierskie Via Regia Spółka z o.o. z/s w Kamieńcu Wrocławskim oraz Prokom Construction Spółka z o.o. z siedzibą w Sosnowcu i:

2.1.zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez wykonawców Biuro Inżynierskie Via Regia Spółka z o.o. z/s w Kamieńcu Wrocławskim oraz Prokom Construction Spółka z o.o. z siedzibą w Sosnowcu tytułem wpisu od odwołania;

2.2.zasądza od wykonawców: Biuro Inżynierskie Via Regia Spółka z o.o. z/s w Kamieńcu Wrocławskim oraz Prokom Construction Spółka z o.o. z siedzibą w Sosnowcuna rzecz zamawiającego: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawiekwotę 3 748 zł 60 gr (słownie: trzy tysiące siedemset czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, dojazdu na posiedzenie i rozpraawę oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:…….

Sygn. akt: KIO 3722/25

Uzasadnienie

Zamawiający: PKP Polskie Linie Kolejowe spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, Jednostką prowadzącą postępowanie jest PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Śląski, we Wrocławiu, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego nad robotami budowlanymi w ramach projektu pn.: „Rewitalizacja odcinka Legnica – Złotoryja – Jerzmanice-Zdrój w celu włączenia Złotoryi oraz powiatu złotoryjskiego do sieci regionalnego wojewódzkiego transportu kolejowego” finansowanego z Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej + do 2029 roku. Ogłoszenie o zamówieniu nr 682484-2024 - zamieszczone w DUUE OJ S 218/2024 w dniu 8 listopada 2024 roku.

Odwołujący: Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie tego zamówienia:Biuro Inżynierskie Via Regia spółka z o.o. z/s w Kamieńcu Wrocławskim i Prokom Construction spółka z o.o. z/s w Sosnowcu, wniósł dnia 2 września 2025 roku odwołanie od:

1.czynności Zamawiającego, polegającej na odrzuceniu oferty Odwołującego w oparciu art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) ustawy Pzp, mimo, że nie zachodzą przesłanki odrzucenia wymienione w tym przepisie, zaś Odwołujący nie podlega wykluczeniu z postępowania;

2.Zamawiającego, polegającej na pozbawionym podstawy prawnej i faktycznej przyjęciu, że Odwołujący podlega

wykluczeniu z tego postępowania w oparciu o przywołane przez Zamawiającego przepisy art. 109 ust. 1 pkt 8), w zw. z art. 111 pkt 5 ustawy Pzp (Zamawiający błędnie określił ten przepis jako ust. 5), mimo, że nie zachodzą przesłanki wykluczenia, ponieważ wskazany przez Zamawiającego wyrok KIO 2547/25 z 23 lipca 2025r. dot. rzeczonego podlegania wykluczeniu przez Odwołującego nie uprawomocnił się z uwagi na fakt, że Odwołujący uprawniony wg art. 579 ust. 1 ustawy Pzp, w dniu 18 sierpnia 2025r., tj. w terminie, wniósł skargę do sądu na ww. wyrok KIO, tym samym Zamawiający uchybił ww. czynnościami także przepisom art. 579 ust. 1, art. 580 ust. 1 i 2, art. 562, art. 565 ustawy Pzp;

Wobec powyższego, Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie ww. i następujących przepisów:

1.art. 16 ustawy Pzp przez naruszenie zasad zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców i adekwatności, przez pozbawione podstaw faktycznych i prawnych odrzucenie oferty Odwołującego, na skutek błędnego przyjęcia, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania, wskutek czego został bezprawnie pozbawiony możliwości uzyskania przedmiotowego zamówienia;

2.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp, przez jego błędne i bezzasadne zastosowanie przez błędne przyjęcie, że w zaistniałym stanie faktycznym zachodzi opisana tam przesłanka odrzucenia oferty, tj. że rzekomo Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania;

3.art. 109 ust. 1 pkt 8), w zw. z art. 111 pkt 5, w zw. z art. 579 ust. 1, w zw. z art. 580 ust. 1 i 2, w zw. z art. 562 i art. 565 ustawy Pzp, przez ich błędne i bezzasadne zastosowanie, mimo, że w zaistniałym stanie nie można przyjąć, że względem Odwołującego ma już zastosowanie dwuletni okres jego wykluczenia na mocy przepisów art. 109 ust. 1 pkt 8, w związku z art. 111 pkt 5 ustawy, ponieważ tamta czynność wykluczenia, mająca miejsce w poprzednim postępowaniu pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice" nie była prawomocna w dniu doręczenia zawiadomienia o odrzuceniu oferty Odwołującego z postępowania (26 lipca 2025r.) i na dzień wniesienia tego odwołania nie jest prawomocna, gdyż Odwołujący wniósł skargę na wyrok KIO 2547/25 dot. tamtego wykluczenia, wobec czego przedmiotowy wyrok KIO nie jest prawomocny i tym samym czynność tamtego wykluczenia nie jest prawomocna i bieg dwuletniego terminu wykluczenia jeszcze się nie zaktualizował.

W nawiązaniu do powyższych zarzutów wniósł o uwzględnienie tego odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1.unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego, a także unieważnienia czynności wykluczenia Odwołującego z postępowania oraz unieważnienia czynności wyboru oferty wykonawcy BBF sp. z o.o. z/s w Poznaniu;

2.dokonania ponownej oceny ofert z udziałem oferty Odwołującego i przyznanie ofercie Odwołującego adekwatnej liczby 100 pkt w jedynym kryterium tj. ceny, a w konsekwencji – wyboru oferty Odwołującego.

Ponadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenia następujących dowodów:

1.z wyroku KIO 2547/25 z uzasadnieniem i z dowodem jego doręczenia Odwołującemu 4 sierpnia 2025r. na okoliczność treści wyroku i terminu na wniesienie skargi;

2.skargi Odwołującego z 18 sierpnia 2025 roku na wyrok KIO 2547/25, na okoliczności wniesienia oraz treści skargi, w tym zakresu zaskarżenia w całości tamtego wyroku obejmującego wykluczenie Odwołującego z tamtego postępowania, na które obecnie powołuje się Zamawiający w postępowaniu dla bezzasadnego odrzucenia oferty Odwołującego;

3.z dokumentu – dowodu nadania odpisu skargi do Zamawiającego na okoliczność wiedzy Zamawiającego o wniesieniu skargi w dniu przekazania Odwołującemu zawiadomienia o odrzuceniu jego oferty (26.08.2025r.).

Uzasadniając stanowisko odwołujący opisał przebieg czynności w postępowaniu. Wskazał w szczególności:

Odwołujący, w dniu 26 sierpnia 2025 roku powziął wiedzę o odrzuceniu jego oferty z postępowania jw. w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp, jakoby Odwołujący podlegał wykluczeniu z postępowania w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 8), w zw. z art. 111 pkt 5 Pzp.

Rzekome podleganie przez Odwołującego wykluczeniu nie zachodzi i przesłanki nie zostały przez Zamawiającego udowodnione.

Zamawiający bezpodstawnie przyjął, że Odwołujący został prawomocnie wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp, z innego prowadzonego przez tego samego Zamawiającego postępowania pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice".

W tamtym postępowaniu czynności miały następujący przebieg:

1.Zamawiający 11 czerwca 2025 r. powiadomił o odrzuceniu oferty wg art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp, na skutek podlegania rzekomemu wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp;

2.Na ww. czynności Odwołujący w terminie ustawowym wniósł odwołanie do KIO.

3.KIO oddaliła odwołanie 23 lipca 2025 r. sygn. 2547/25oku;

4.Na ww wyrok Odwołujący 18 sierpnia 2025 roku wniósł skargę do Sądu.

Zamawiający błędnie w treści swojego zawiadomienia z 26 sierpnia 2025 r. przyjął, że „czynność wykluczenia uprawomocniła się w dniu 23.07.2025 r. zgodnie z wyrokiem w sprawie o sygn. akt KIO 2547/25, oddalającym odwołanie Wykonawcy Konsorcjum: Biuro Inżynierskie Via Regia Sp. z o.o. - Prokom Construction Sp. z o.o.”. Chodzi tutaj oczywiście o czynność wykluczenia z poprzedniego ww. postępowania pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice”.

Co prawda KIO oddaliła odwołanie Odwołującego wniesione na tamtą czynność, jednakże wyrok z 23 lipca 2025 r. nie jest prawomocny dopóki nie upłynie termin na wniesienie skargi określony w art. 580 ust. 2 ustawy Pzp, a gdy taka skarga zostanie wniesiona – dopóki nie zapadnie rozstrzygnięcie sądu dla przedmiotowej skargi.

Skoro Odwołujący wniósł skargę, to również i tamta czynność wykluczenia nie stała się jeszcze prawomocna (bo nie jest prawomocny wyrok KIO 2547/25). Sprawa prowadzona jest przed Sądem Okręgowym pod sygnaturą akt: XXIII Zs 111/25.

Jak wskazano m. in. doktrynie - Przesłanka wykluczenia aktualizuje się dopiero w sytuacji w której dany zamawiający skutecznie wykluczy wykonawcę z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy (KIO 3466/22, Legalis)." (M. Jaworska (red.), Pzp. Komentarz, wyd. 6, 2025). Analogicznie uwaga ta ma zastosowanie też do innych podstaw wykluczenia, w tym tej podobnej z pkt 8) tego przepisu, który ma znaczenie dla tej sprawy.

Skuteczne wykluczenie ma miejsce wtedy, gdy jest to już decyzja prawomocna.

Tak m. in. w wyroku KIO 30/24 z dnia 26 stycznia 2024 roku: „Jeśli wykonawca został prawomocnie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia na jednej z podstaw z art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 p.z.p., będzie on podlegał wykluczeniu z każdego kolejnego postępowania, w którym bierze udział, przez odpowiedni okres wskazany w art. 111 p.z.p. Nie oznacza to jednak, że przez cały ten okres wykonawca taki ma zakaz startowania w postępowaniach. Swoistym "ratunkiem" dla takiego wykonawcy jest skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 110 p.z.p”.

KIO 3466/22: „art. 111 pkt 5 i 6 PrZamPubl może znaleźć zastosowanie jedynie wtedy, gdy w danym (historycznym) postępowaniu zamawiający podjął prawomocną decyzję o odrzuceniu oferty z powodu zaistnienia jednej z przesłanek wykluczenia objętych treścią ww. przepisów. Jeśli natomiast tego nie zrobił, w kolejnych postępowaniach żaden z zamawiających nie będzie miał już takiego uprawnienia (tak też w odniesieniu do art. 111 pkt 4 PrZamPubl w zw. z art. 108 ust. 1 pkt 5 PrZamPubl SO w wyroku z 15 kwietnia 2022 r., sygn. akt XXIII Zs 21/22).”

Jak wskazano w komentarzu do art. 565 ustawy Pzp, bo ten odnosi się wprost tylko do orzeczeń Izby z art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b albo c ustawy Pzp oraz orzeczeń Izby w zakresie nałożonej kary finansowej (więc należy go traktować analogicznie do pozostałych wyroków Izby): "Prawomocność pozostałych orzeczeń. Przepis odnosi się do prawomocności orzeczeń o nałożeniu kary na podstawie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b albo c PZP. Kwestia prawomocności pozostałych orzeczeń nie została wprost rozstrzygnięta przepisem, należy ją jednak wiązać z upływem terminu na wniesienie skargi do sądu powszechnego. W wyr. z 21.9.2016 r. (KIO 1640/16 wskazano, że orzeczenie Izby, po stwierdzeniu przez sąd jego wykonalności, ma moc prawną na równi z wyrokiem sądu. Nadanie przez sąd klauzuli wykonalności oznacza wykonalność wyroku, nie zaś jego prawomocność. Z prawomocnością mamy do czynienia wówczas, gdy orzeczenie sądowe lub rozstrzygnięcie organu nie może być zmienione ani uchylone poprzez wniesienie środka odwoławczego lub zaskarżenia. Upływ terminu na wniesienie skargi na orzeczenie KIO oznacza, że rozstrzygnięcie to zyskało przymiot ostatecznego, a treść orzeczenia wiąże wszystkie inne podmioty, które się na nią powołują." (Jaworska - ibidem).

Skarga została przez Odwołującego wniesiona, zatem wyrok KIO 2547/25 nie zyskał cechy prawomocności, a tym samym potwierdzone tym wyrokiem KIO wykluczenie Odwołującego na okres dwóch lat nie jest jeszcze ani prawomocne, ani skuteczne, ani wykonalne. Podobnie jak czynność odrzucenia oferty dokonana w tamtym postępowaniu.

Z kolei zgodnie z art. 562 Pzp. skorzystanie przez stronę z prawa do wystąpienia o stwierdzenie wykonalności może więc mieć miejsce dopiero wtedy, gdy od orzeczenia nie przysługuje skarga.

Rzeczony wyrok KIO 2547/25 na skutek jego zaskarżenia do sądu nie jest ani prawomocny, ani wykonalny.

Tym samym, czynność odrzucenia oferty Odwołującego w przedmiotowym postępowaniu (art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp), na skutek bezzasadnego - jak wykazano powyżej, przyjęcia przez Zamawiającego, że Odwołującego dotyczy przesłanka wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp, jak również, że aktywnie rozpoczął już swój bieg okres wskazany w przepisie art. 111 pkt 5 ustawy Pzp, są pozbawione podstaw i winny być unieważnione.

Zamawiający miał tylko prawo zawrzeć umowę, co też uczynił w dniu 6 sierpnia 2025 r., jak wynika z ogłoszenia nr 564933-2025 opublikowanego w dniu 29 sierpnia 2025 roku w DUUE. Jednak nie czyni to wyroku KIO 2547/25 prawomocnym ani wykonalnym.

Ponadto, należy mieć na względzie, że Odwołujący złożył w przedmiotowym postępowaniu najkorzystniejszą ofertą.

Załączono: wyrok KIO 2547/25, i skarga Odwołującego z 18 sierpnia 2025 r. na wyrok KIO 2547/25;

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

09.04.2025 r. znak PZ.293.1887.2024.a.22, na podstawie art. 126 ust. 1 ustawy Pzp Zamawiający wezwał - Wykonawcę Konsorcjum Via Regia do złożenia aktualnych na dzień złożenia oświadczeń lub dokumentów potwierdzających okoliczności, o których mowa w Jednolitym Dokumencie, które zostały szczegółowo wymienionew Instrukcji dla Wykonawców (IDW). W dniu 11.04.2025 r. Wykonawca przesłał żądane dokumenty.

W innym postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice" z udziałem Konsorcjum VIA Regia, w dniu 11.06.2025 r. Wykonawca ten został wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust 1 pkt 8) ustawy Pzp a jego oferta została odrzucona na podstawie art. 226 ust.1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp. Podstawą decyzji Zamawiającego o wykluczeniu Konsorcjum Via Regiaz postępowania było wprowadzenie Zamawiającego w błąd z uwagi na podanie nieprawdziwej informacji o dysponowaniu na podstawie umowy zlecenia osobą dedykowaną na stanowisko Inspektora nadzoru w specjalności inżynieryjnej kolejowej w zakresie sterowania ruchem kolejowym.

Powyższa czynność została zakwestionowana przez Konsorcjum Via Regia odwołaniemdo KIO (KIO 2547/25). Wyrokiem z 23 lipca 2025 r. KIO oddaliła odwołanie wskazując, że Zamawiający podjął trafną decyzję o wykluczeniu Odwołującego z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp. Skutkiem wykluczenia Wykonawcy w postępowaniu pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice" na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) Pzp zgodnie z art. 111 ust. 5 Pzp jest sankcja wykluczenia na okres 2 lat. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 111 pkt 5 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8), na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

6 sierpnia 2025 r. pomiędzy Zamawiającym a wybranym wykonawcą w tym postępowaniu (EKOCENTRUM) została zawarta umowa.

W przedmiotowym Postępowaniu, Wykonawca Prokom Construction Sp. z o.o. występujący jako partner Konsorcjum Via Regia, w złożonym wraz z ofertą dokumencie JEDZ, wskazał, iż był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji" /…/. Dodatkowo 11.04.2025 r. ww. Wykonawca – Partner Konsorcjum Via Regia, działając na, razem z podmiotowymi środkami dowodowymi przedłożył samooczyszczenie. W treści pisma zostały przedstawione fakty i okoliczności związane z nieprawidłowym postępowaniem skutkującym zaistnieniem podstaw wykluczenia, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt. 7) oraz pkt. 8) ustawy Pzp. Tym samym Wykonawca przyznał się do winy w popełnieniu naruszeń oraz przedstawił dokumenty wskazujące, że poczynił odpowiednie starania, aby Zamawiający mógł uznać, że Wykonawca jest rzetelny. Wykonawca przedłożył dokumenty potwierdzające działania organizacyjne i kadrowe dla zapobiegania dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu.

Jednakże mając na uwadze powyżej przedstawione okoliczności dotyczące wykluczenia Wykonawcy w postępowaniu pn. Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice", wskazane w samooczyszczeniu działania Partnera Konsorcjum Via Regia mające na celu wykazanie jego rzetelności Zamawiający uznał za pozorne. W ocenie Zamawiającego środki wdrożone przez Partnera Konsorcjum Via Regia nie gwarantują jego rzetelnościi braku wystąpienia w przyszłości przesłanek wykluczenia. Co więcej, zgodnie z treścią przepisu art. 110 ust. 2 ustawy Pzp, to wykonawca ma podjąć środki w kierunku samooczyszczenia. Prokom Construction Sp. z o.o. jest Partnerem Konsorcjumw przedmiotowym Postępowaniu oraz w poprzednim postępowaniu, w którym Wykonawca Konsorcjum Via Regia Sp. z o.o. został wykluczony z postępowania

w oparciu o przesłankę z art. 109 ust. 1 pkt 8) Pzp. Zatem, to nie Partner podlegającego wykluczeniu Konsorcjum Via Regia winien był złożyć samooczyszczenie, tylko samo Konsorcjum Via Regia, gdyż to Konsorcjum wprowadziło w błąd Zamawiającego w poprzednim postępowaniu, za co zostało wykluczone na podst. art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp i podlega wykluczeniu w przedmiotowym Postępowaniu w oparciu o art. 111 pkt 5) ustawy Pzp.

W związku z opisanymi okolicznościami Konsorcjum Via Regia podlega wykluczeniu w przedmiotowym Postępowaniu na podstawie art. 111 pkt 5) a jego oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp.

Wobec powyższego w dniu 26.08.2025 r. Zamawiający zawiadomił o dokonaniu wyboru oferty najkorzystniejszej, tj. oferty BBF oraz o odrzuceniu oferty Konsorcjum VIA Regia na podst. art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) ustawy Pzp.

Zarzuty Odwołania są zdaniem zamawiającego pozbawione podstaw i zasługują na oddalenie.

Zamawiający zaprzecza, jakoby wykluczył Wykonawcę w oparciu art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp. Zamawiający zaprzecza również twierdzeniu Odwołującego, jakoby w informacji z 26.08.2025 r. przekazanej Odwołującemu zawarto informację, iż Odwołujący podlega wykluczeniu w oparciu o przepis art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp.

Zamawiający podkreśla, że kwestia wykluczenia Konsorcjum Via Regia w oparciu o przepis art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp była już przedmiotem rozpoznania w postępowaniu odwoławczym KIO 2547/25, KIO nie miała wątpliwościże Konsorcjum Via Regia wprowadziło Zamawiającego w błąd w tamtym postępowaniu i odwołanie zostało oddalone. Nie ma zatem ani potrzeby ani podstawy ku temu, aby w niniejszym postępowaniu odwoławczym KIO pochylała się ponownie nad kwestią zasadności wykluczenia Konsorcjum Via Regia w oparciu o podstawę prawną z art. 109 ust. 1 pkt 8) Pzp, do czego zdaje się dążyć Odwołujący.

W przedmiotowym Postępowaniu Wykonawca nie wprowadził Zamawiającego w błądw wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych. Tym samym Zamawiający nie miał podstaw do wykluczenia Wykonawcy z Postępowania w oparciu o wskazaną w podstawie zarzutu przesłankę z art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp. Powołana w podstawie zarzutu podstawa prawna wykluczenia nie została też podana przez Zamawiającego w podstawie prawnej wykluczenia Wykonawcy z Postępowania w piśmie Zamawiającego – Zawiadomieniu o wyborze oferty najkorzystniejszej oraz zawiadomieniu o ofertach odrzuconych z dnia 26.08.2025 r. znak PZ.293.1887.2024.a.32. Zatem sformułowanie zarzutu Odwołania opartego na art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp nie znajduje uzasadnienia w stanie faktycznym sprawy przedmiotowego Postępowania ani w dokumentacji Postępowania.

Jak wynika z powołanego pisma Zamawiającego, podstawą wykluczenia Wykonawcy z przedmiotowego Postępowania jest art. 111 pkt 5 ustawy Pzp.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisu powołanego w podstawie zarzutu jedynie w związku z rzekomym naruszeniem art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp, tj. przepisu art. 111 pkt 5 ustawy Pzp. Zgodnie z art. 111 pkt 5 Pzp wykluczenie Wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8), na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Wykluczenie dotyczy nie tylko postępowania o udzielenie zamówienia, w którym wykonawca informacje te przedłożył, ale także kolejnych postępowań, w których ubiega się o udzielenie zamówienia, nawet jeżeli posługuje się informacjami odpowiadającymi stanowi faktycznemu.

W dniu 07.04.2025 r. w poprzednim postępowaniu na Pełnienie nadzoru inwestorskiego w ramach projektu pn. „Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice" Konsorcjum Via Regia złożyło podmiotowe środki dowodowe, w tym Wykaz osób, którymi dysponuje Wykonawca i które zostały skierowane do realizacji zamówienia wprowadzając Zamawiającego w błąd w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa, co spowodowało wykluczenie Konsorcjum Via Regia z tego postępowania w oparciu o przesłankę z art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp. Zatem to od tej daty – 7.04.2025 r. - biegnie sankcja wykluczenia z postępowania o zamówienie publiczne, o której mowa w art. 111 pkt 5) Pzp.

Co więcej, w postępowaniu prowadzonym przez innego zamawiającego - Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie wykonawca Prokom Construction Sp. z o.o. złożył pismo informując GDDKiA o okolicznościach wykluczenia przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.Az postępowania pn.: Prace na linii kolejowej nr 132 na odcinku Pyskowice – Opole Groszowice" w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp oraz o wykluczeniuz Postępowania. GDDKiA unieważniła czynność wyboru oferty Prokom Construction Sp. z o.o.

W ślad za powyższym zaznaczyć należy, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy Zamawiający w sposób prawidłowy

dokonał czynności wykluczenia Odwołującego i odrzucenia jego oferty, a zarzuty Odwołania są całkowicie pozbawione podstaw prawnych i zasługują na oddalenie.

W załączeniu: Pisma GDDKiA z 27.08.2025 r., z 29.08.2025 r., z 08.09.2025 r.

Przystępujący BBF sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu przedstawił na piśmie stanowisko procesowe wnoszącwnosi o oddalenie odwołania w całości.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Skład orzekający po dokonaniu oceny stanu faktycznego w sprawie, mając na względzie zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz mając na uwadze treść przepisu art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia stwierdził, że postawione przez odwołującego zarzuty nie znajdują potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, zatem rozpoznawane odwołanie, jako nieposiadające uzasadnionych podstaw, zostało przez Izbę oddalone.

Zarzuty i żądania odwołania jako niesporne i również przytoczone przez zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie, nie wymagają powtórzenia.

Istota argumentacji odwołania oparta jest na wskazaniu, że wyrok KIO 2547/25, wobec złożenia przez odwołującego skargi na to orzeczenie, nie jest prawomocny, nie jest też wykonalny, w tym ostatnim wypadku z powodu braku nadania klauzuli wykonalności w procedurze z art. 562 ustawy pzp. To stwierdzenie jest prawidłowe. Warto zauważyć, że tylko niektóre rodzaje wyroków Izby mają nadany wprost przez ustawę, status prawomocności, co wynika z treści art. 565 ust. 1 i 2 ustawy pzp wskazującego na wyroki wydane na podstawie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit b albo c. Takim wyrokiem rodzajowo nie jest wyrok zaskarżony i wskazany powyżej. Ustawa nie reguluje kwestii prawomocności literalnie, jakkolwiek przyjmuje się w piśmiennictwie ogólnodostępnym, że o prawomocności wyroku KIO można mówić w sytuacji upływu terminu na jego zaskarżenie, lub wydania wyroku przez Sąd Zamówień Publicznych. Niesporne jest także, że zamawiający wobec ogłoszenia wyroku jw. miał prawo zawrzeć umowę w sprawie zamówienia publicznego i z tego prawa skorzystał. Wynika to z art. 577 ustawy pzp, który wskazuje, że ogłoszenie wyroku umożliwia zakończenie procedury postępowania o udzielenie zamówienia i tegoż zamówienia udzielenie zawarciem umowy.

W ocenie Izby odwołujący nie ma podstaw do twierdzenia, że fakt zaskarżenia wyroku odbiera temu wyrokowi walor prawny z wyjątkiem możliwości zawarcia umowy. Wszelako kwestią istotną nie jest fakt potwierdzenia przez Izbę zasadności wykluczenia i oceny w tym względzie, lecz sam fakt – zdarzenie, którego zaistnienie było podstawą wykluczenia wykonawcy oraz, granice czasowe wykluczenia, określone w art. 111 ustawy pzp. W ocenie składu orzekającego, zgodnie z literalnym brzmieniem art. 111 pkt 5 okres wykluczenia liczony musi być od zaistnienia zdarzenia jako czynu wykonawcy. Przy czym, w odróżnieniu od niektórych innych przesłanek, niż z art. 109 ust. 1 pkt 8 pzp, zdarzeniem w takim wypadku, nie jest orzeczenie sądu, decyzja organu lub zamawiającego, lecz właśnie konkretne zachowanie podmiotu wykonawcy. W konsekwencji upływ czasu od zdarzenia jest nieprzerwany i nie ma możliwości jego zawieszenia, na ten bieg okresu wykluczenia nie ma zatem wpływu fakt toczenia się jakiejkolwiek procedury, także związanej z przedmiotem sprawy. W ocenie składu orzekającego ma to obiektywne uzasadnienie również w interesie każdego uczestnika postępowania o udzielenie zamówienia, tak wykonawcy, jak i zamawiających. W niniejszej sprawie, gdyby przyjąć hipotetycznie pogląd odwołującego, to doszłoby do naruszenia ustawowego terminu, który z uwagi na procedowanie w sprawie, nie rozpocząłby biegu, lub biegł bez wpływu na status wykonawcy.

Przechodząc do zarzutów skład orzekający zauważa, że wykluczenie z niniejszego postępowania oparto na stwierdzeniu uprzedniego zaistnienia podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, a skoro postępowanie o udzielenie toczy się w okresie dwóch lat od zdarzenia, to zamawiający wskazał zasadnie na art. 111 pkt 5 pzp (omyłkowo wskazują na ust. 5, co dla wszystkich było oczywistą omyłką pisarską). Jak wynika z powołanego wyżej pisma Zamawiającego, podstawą wykluczenia Wykonawcy z przedmiotowego Postępowania jest art. 111 pkt 5 ustawy Pzp. Zgodnie z treścią przepisu art. 111 pkt 5 ustawy Pzp wykluczenie Wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8), na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Wykluczenie ze względu na przedstawienie nieprawdziwych informacji dotyczy wszak nie tylko postępowania o udzielenie zamówienia, w którym wykonawca informacje te przedłożył, ale także kolejnych postępowań, w których ubiega się o udzielenie zamówienia, nawet jeżeli posługuje się informacjami odpowiadającymi stanowi faktycznemu. Celem wykluczenia jest sankcjonowanie zachowań niewłaściwych i eliminowanie wykonawców nierzetelnych.

W ślad za powyższym zaznaczyć należy, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy zamawiający w sposób prawidłowy dokonał czynności wykluczenia Odwołującego i odrzucenia jego oferty, a zarzuty odwołania zasługują na oddalenie.

Mając na uwadze powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze ustawy Pzp orzekła jak w sentencji. Brak potwierdzenia się zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w ww. przepisie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437).

Przewodniczący:……